

Има ги също въ Родопите, Рила, пъкъ и въ Стара-планина.

Въ Витоша, ние сме настъпили вече въ тяхното царство. По тази мочурлива поляна (тресавище) ги има, както видяхте доста, но много по начесто се срѣщатъ горе къмъ изворите на р. Струма.

Фиг. 2. Росянка.

Това растение (вижъ кар. № 2) на пръвъ погледъ нѣма нищо особено—чудно въ себе си. Когато е между блатните мъхове, даже мъчно може да се забележи.

Росянките сж нѣжни растения. Листчетата имъ сж събрани въ едно кръгче (розетка) близко до земята, както листата на познатата отъ всички ви **радика (глухарче)**. Тѣ сж съ плоски дръжници, а **петурките** (широката част на листа) сж згоблени (закръглени като главици). Затова тази росянка я казватъ

кръглолистна. По тѣзи закръглени листчета израстватъ тънки червеникави реснички съ засблени краища.

Къмъ края на листчето ресничките (власинките) сж по-дълги, отколкото тѣзи по срѣдата.

На всѣка ресничка, върху главичката ѝ се отдѣля по една блѣзлива лепкава капчица. Погледнете цѣлиятъ листъ въ това си състояние, като че ли е посипанъ съ дребни росни капчици. Ето отъ кжде е дадено и името ѝ **РОСЯНКА**, а общо — **кръглолистна росянка** (вижъ кар. № 3).

Росянки има и други видове. Тѣ сж разпространени по всички страни на земното кълбо. Въ Австралия, учените сж открили около 55 вида росянки. Има ги въ Африка — къмъ носъ Добра Надежда, въ северна и южна Америка, въ Азия и кжде ли не още! У Австралийските росянки има едни, на които дръжките на листата имъ достигатъ до 20 см., а петурките сж раздвоени на по две дълги нишки.